

לאפחו אתי טסחן אדר זבר באנגי באניג'ה אטראפע מאוואר שקל פער  
עכבר לאטערן נאקס וווער אפרון אפלט בעטפללה אפלט לאטני סטפנא  
סאָרטן ווּסְקַנְתָּה אֶחָדָרָנוּ וְאֶלְיָחָדָן אֲשֶׁר בְּצָלָה אֶחָדָר בְּכָלִינְגָּלוּ  
פְּקִיבָּה לְאַדְרָמָס לְפָנָה לְצַעַן כְּבִימָה. קָבֵל בְּצַי אַזְרָאַיְוֹן  
וְאַזְרָאַיְוֹן חַבֵּר אַדְרָמָס אַתְּשָׁלָה אַפְּוֹן אֶלְקַנְתָּה אַתְּה מַפְּקָלָה  
אֶלְיאָקִין פְּקָאָה עַזְּקָרְנוּ קָרְצָן גָּגָן: תְּקַנֵּס כְּנָזָה וּפְקָהָה אֶחָדָר  
וּלְאַדְרָמָס לְאַזְוִינְבָּר פָּאַת בְּנִיםָּה: סְלָמָן הַיְזָרָה

6

כ) נישב ישראל בארץ הארץ נאנו בהפקר וירבו מארץ כהן 114

כט כט

וישב ישראל בארץ גושן ונגו'. כל פסוק זה באשחת בני ישראל הוא מדבר כי הקב"ה נור עליהם כי גור יהיה ורען, והמה בקש לחיות תושבים במקום שנגור עליהם גרות, כמו שדרשו אצל יעקב והוא בקש לישב בשלחה קפזה עלייו ונגו' של יוסף כר. (פרק ה') הפסוק מאשים על ישיבתו זו ובקשנו אהווה הארץ לא להם, ולא אף אמור אל פרעה לנו' הארץ באננו, מלמד שמתחלת לא ירו להשתקע שם אלא לנו'CMDR*יב* דירא וגשינו חווון מדבריהם, וכל כך נשתקעו שם עד שלא רצוא לנצח מפצרם, עד שהזכיר הקב"ה להוציאם ממש ביד חזקה, ואוthon שלא רצוא לנצח מתו בשלשת ימי אפיקה:

בגאומטריה: רפלטומטר אל-פְּנִי אֲכַז בָּה אֲלֵי נֶשֶׁקְלָה  
בגאומטריה: רפלטומטר אל-פְּנִי אֲכַז בָּה אֲלֵי נֶשֶׁקְלָה

3

**ערות הארץ**, אֶרְךָ בְּרִכֵּה בְּשֵׁם רַשְׁבֵּל  
כָּל מַה שְׁבָרָא הַקְבִּיחָה בָּאָדָם בְּרָא בָּאָרֶץ  
וְהַגְּמֵן לֹא אָדָם יִשְׂרָאֵל רָאשׁ וְהָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל רָאשׁ  
בָּרוּךְ אֱנוֹנִים כֹּרֶף פָּתָח כֹּה אָדָם יִשְׂרָאֵל עֲרוּחוֹ וְהָאָרֶץ  
שָׁלֵשׁ לְהָעֲרֹבָה שְׁנָאֵבָר לְאָרוֹם אֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתָם.

החולב רצא גיבול רשב לאחזרו:  
כינס ח

וידבר יוסף אל בית פרעה, ולמה לא  
הLR הוא לפי שלא היה רוזח לפרש  
מאביו וכשביל כבוד אביו. ד"א כדי שישאוות  
עזה שיניחו לעלות שהיה מחייבם טעם שלא  
יעצחו שלא לעלות. מתלה אמר קיימן  
לפטיגורא כי היכא דלא ליטרדך. **א"ג** ז' זריך-באי

10

וירזה אפר אל-אברם אחריל הפלר-לוט קאמלו שא גא עילג'ן ראתם מונע מקומן.  
 ואשנישעטה שס צפנה עונגה נורקה גענטה; כי את-בל-לארץ אשען יא  
 אמרה ראה לבר אהנעה ולזרעב עד-שולם; ושפטת איזון-ען בעקבות  
 הפלר-לוט ואס-זיל אשען לסתות אתי-צער לאראן גס-זוקען גאנט;  
 קומט לחתולן לאראן לאראן נולר-קבה; כי לאן אמתה; גונא-קאל  
 אברם נבא בשכ-באלג'ן ספרא אען; בסברון-ינענש-קונט-קונט  
 פלא-קונט

לתקט אַבְרָהָם פָּאֵל פָּנִי מִתְּנוֹ נִזְכָּר אֶל-יְהָנָן ;  
וְחַלְאָקָר : גָּדוֹתָאָב אֶגְּנִי עֲקָבָם חָפֵל אֶחָדָה-מְלָאָקִים קָרָה  
מִתְּפָלָגָת וְאַבָּא בְּנִיתָה . אַתְּאָקְרָהָם לְאַבָּר לֹן , שְׁמַעְתָּאָזָן חַזְוָה  
וְבְּאָיא אַלְקָנִים אַחֲתָה בְּתוּלָת קְבָבָעָר קְבָלָנָת אַקְרָד אֶת-יְמָמָן אַשְׁטָמָן  
אַתְּאָקְרָב לְאַיְלָגָה מִתְּבָבָמָה : גָּנוֹת אַבְרָהָם יְשִׁיחָוּ לְעַמִּי .  
הַצְּרָחָז ? בְּנִינְתָּא ; וְדָבָר אַסְטָמָה לְאַבָּר אַמְּשָׁא אַתְּיְקָבָדָה לְקָבָר אַתְּ .  
מַתְּאָלְפָנָי , פָּשָׁעָנִי וּפָנָעָלִי בְּצָפָרְוָן זָנָצָרָה ; וְיִסְׁלָלִי אַתְּיְמָעָרָה .  
סְפָאָכָלְלָאָרִילָוּ אַשְׁר קְבָבָה שְׁגָרִי בְּצָרָבָמָלָא ; יְגָנָה לְבִתְוּכָבָם  
לְאַחֲתָה אַבָּר ; וְשָׁפָרָן יְשַׁב בְּלָהָר בְּנִינְתָּה וְנָזָעָקָרָן כְּתָמָה .  
אַבְרָהָם קְאָנִי בְּנִיסְתָּה , לְכָל בָּאֵי שָׁעָרִי-עִירָּוָה לְאַבָּר ; לְאַיְדָרָנִי  
שְׁמָלָנִי סְאָרוֹה נְקָה ? לֹן ? וְסִפְגָּה אַשְׁר-בָּוּ לְבָנָבָקִית לְעַזְנִי בְּנִי-עַמִּי  
נְסָקָה ? לֹן ? אַבָּר מְמָנוֹן ; וְשִׁלְחוֹ אַבְרָהָם לְפָנֵי עַם הָאָרֶן ; נִזְכָּר אֶל-יְהָנָן .  
אַבְרָהָם ? אָזָע אַמְּשָׁא רָאָל ? לְאַבָּר אָך אִם-יְאָתָה לֹי ? שְׁמָעָנִי בְּנִי-עַמִּי .  
סְפָאָלָה קְתָבָנִי וְאַקְבָּה אִתְּמָנִי שְׁפָה ; וְנָעָן עַפְרָן אַתְּאָקְרָהָם יַד  
לְאַבָּר לֹן ; אַדְעַי שְׁפָלָנִי אַרְזָל אַרְעָב מִזְחָה שְׁקָל-בְּסָף בְּיִזְגָּנָה מַה ?  
קוֹ�ו וְאַתְּיְמָתָב אַבָּר ; וְשִׁמְעַ אַבְרָהָם אַלְעָמָרָוּן וְשִׁלְל אַבְרָהָם ?

כברת ארץ, מרד הארץ, והם אלפים אמה ממזרח חhos שבת, כדברי רבי משה הדרשן. ולאחדרו, שעכובו עלי גושים מלוחוליכה ולקבורה בחבורון, עת הנגיד<sup>18</sup> היה, שהארץ חללה ומטעקה ככברה. ואקברה שם, ולא הולכתיה אפילו ללבית לחם<sup>19</sup> להכניתה לאארן<sup>20</sup>, וידעת שיש כלך עלי, אבל דע לך של פ' הדיבור קברותיה שם<sup>21</sup> שתחא לעוזה לבניה בשיילה אוחם נבchoradan, והיו עונברים דרך שם, יצאת דחל על קבורה וכוכבה ומבקשת עליהם רוחמים, שנאמר: קול ברמה נשמע רוחם מבכה על בניהונו ירמיה לא יד]<sup>22</sup> האקבה מшибה: יש שכיר לפעלחק נאם ה', ושבו בנימ לנגולום (שם טו-טו). כג' (טט)

ויקם מלך חדש, רבען סתchein שתחה לתאי  
קרואן) בה' בגודז כי בנים ווריט ילוין עתה  
יאכלם הווש את תלקיתם. למליך כשבת יוסף  
החוור ברית מילת, אפרדי נחיה כמגדרים. מכאו  
אותה למדי שמשה פלאן ביציאת מצרים. וכיוון  
שעשוי כן הפק הקב"ה ואתבון שהיז המצריים  
אותבין אותו לשנאות, שבאמורן) והן לבט לשנאה  
עמו להחנבל בעבדיו. לעקיט מה שנאמר עתה  
יאכלם הווש אה תלקיתם. מלך חדש. שעמד  
זהוש עליהם בורותין. פ"ג - אונ' י"ב

(כח) ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, כבר הזכורה<sup>י</sup> כי רוחה יעקב למצרים ירמו בגלוות השלישית, שהוא גלותינו היום ביד החיים הרכיבית<sup>2</sup> היא רומי, כי בני יעקב הם עצם סובבו רוחם שם במכירתו יוסף אחיהם, ויעקב ירד שם מפני הערוב וחשב להנצל עס בנו בכית אוחב לו<sup>3</sup> כי פרעה אהוב את יוסף וכוכן ל'. והוא סבורים עלולות ממש ככלות הערוב מארץ כנען כמו שאמרנו, לנוור בארץ כי אין פרעה לאצן אשר לעבדך כי כבוד הערוב בארץ כנען (עליל מז). והנה לא עלו, אבל ארך עליון הגלות, ומת שם ועלו עצמותיו. ווקני פרעה ושיריו העלהו ועשו עמו אבל כבד. וכן אנחנו עס רומי ואדרום אחינו הסיבתו ביהתינו בידם, כי כרתו ברית עם הרים<sup>4</sup> ואנרגיפט המלך האחרון לבית שני ברוח אליהם לעוזרה, ומפני הערוב נלכדו אנשי ירושלים, והגולות ארך עליינו מادر, לא נודע קצו לשאר הגלויות<sup>5</sup>, ואנחנו בו כמתהים אומרים יבשו עצמותינו גנונו לנו<sup>6</sup>, ויעלו אווננו מכל העמיס מנהה לה<sup>7</sup>. ויהיה להם אבל כבד בראותם כבדונו, ואנחנו נוראה בנקמת ה', יקימנו תחיה לפניו<sup>8</sup>.

וְרֹאץ' גַּחֲבִיא בֶן בָּקֵר וּבָתָה לְפִנֵּי בֶן חַבְקָר  
וּגְכֵנָם לְסֻעָּה הַסְּכָלָה וּגְכֵנָם אַחֲרֵינוּ שָׁם, וּמְצָא  
שָׁם אָדָם וְזֹהַח שָׂוְכְבָּם עַל חַמְטָנוֹ וּשְׁעָם. וּנוֹרָה  
וּלְקָנָן עַלְיוֹתָם וְרוּחָה טֻוב עַלְיוֹתָה בְּרוּחָה נָטוֹתָה  
גַּמְיכָךְ חַמְרָא אֶת סֻעָּה הַסְּכָלָן לְאַמְתָּה כָּבָר,  
כָּאן, גַּוְאַל יְעָרָה  
מִזְגָּן

הארם והטל בענוקים. פָּרְעֹה לִמְדָה  
קָרָא אֶת־גָּזֵל שְׁמַוְתָּיו לְהַבְּרוֹת כְּרֻם אֶת־חַדְשָׁן, וְאֶל־אַמְּרָה  
וּבְכָבָד חַסְדָּן וְקַלְלָה וְאַנְ-טָרְשָׂה אֲמָרָה חַדְשָׁן וְחַדְשָׁק, אַמְּרָה תְּקִבָּה וְדָרִי  
אֲנַי בְּרוֹא זָהָם חַדְשָׁה שְׁמָם קַלְלָה וְבָא אַבְרָהָם וְזָקָן תְּהִוָּה.  
וְאַנְ-טָרְשָׂה  
וְאַנְ-טָרְשָׂה

ויעשו בניו לו כן כאשר צום, אמר  
לهم כההסלו אוחז ביראה ובכבוד תפלה  
אוחז ולא יגע אדם אחר במתמי לא אחד מן  
המצדירים ולא אחד מבנייכם פנוי שיש בהם שנשאו  
מבנות נגנון, וככהיא ויעשו בניו לו [כן] כאשר  
צום וישאו אותו בניו ארץ נגנון, בניו ולא בני  
הרשותו ע"י בניו.

טו (א) אחר הדברים האלה, כל מקום שנאמר "אחר" סמן  
אתה רצוי מופלג<sup>23</sup>

א. עולמי אנטוּן טַבְּרִים, גָּלְעָדָה לְאַמָּתָה, לְיוֹסֵף הַגָּה אֶקְתָּחָה חֲלָה נִילָּחָה  
בְּאַזְרָעָה בְּנֵי עַמּוֹן אֶת מִנְשָׁת וְאֶת אַקְרָבִים יְבָרָךְ יְצָלָב וְאֶתְקָרְתָּה  
בְּאַקְרָבִים גָּאַזְמָנִים דְּרִיכָתָה לְשָׁרָב עַל בְּנֵי מִתְּפָתָה, נְאַקְרָב אַקְלָב  
בְּאַלְמָדָתָה אַלְמָדָן גָּדָה אַלְמָכָלָתָה אַלְמָכָעָן גָּדָרָה אַקְאָיָה, לְאַמְרָב  
אַלְיָהָנִינִי מִפְּרוֹרָה הַגְּבָרִילָה, וְמִחְּקָה, לְקָטָל עַקְסָטִים וְתָחָתִים אַתְּהָאָרֶץ  
הַחֲמָת לְזָרָבָה תְּבָרִיךְ אַתְּחָתָה עַולָּם, וְעַלְהָ שָׂעִירְבָּנָלָה הַטְּבָלִים לְגָן  
בְּגָרְזָן מְכָרְבָּם אַדְּ בְּאַלְבָן פְּרִירָה לְיִתְּסָבָרָבָן וְנוֹנָשָׁה קְרָאָבוֹ  
וְפָקָעָן הַיְּזִילָה, וְמַלְדָתָן אַשְׁרְתָוָלָרָת אַקְרָבִים לְגָן וְיָוָעָלָם,  
אַסְתָּמָם בְּקָרָאוֹ בְּגָנְלָמָם, וְעַזְיָן בְּבָאִי מְפָזָן לְחָלָן עַלְיָרָבָאָרָץ,  
כְּלָעָן גְּזָרָה בְּעַד בְּרוּתָה אָרָץ לְבָא אַסְתָּמָה וְאַגְּבָנָה שְׁלָטְבָגָרָן,  
אַסְתָּמָם קָחָא-בָּזָם לְחַמָּם, וּבָאָ שְׁרָאָל אַתְּ בָּאִי יוֹסֵף וְאֶתְקָרָבָה  
לְאֶתְקָרָב יְסָלָל אַבְּגָיְבָן לְסָמָס אַשְׁרְגָּוָן לְבָלָקָם, גְּהֻווָּוָאָלָרָקָם,  
וְאָאָלָי וְזָבָבָם, וְעַזְיָן שְׁרָאָל גְּבָרָיְמָן, לְאָזָל לְרָאוֹתָוָגָשָׁן,  
אתָמָלָי דְּעָקָם לְעַסְמָקָם לְקָסָם.